

Dossiernummer : DOS-2022-03635

Betreft : Klacht wegens laster en eerroof op sociale media

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HJUMANS, alleenzettelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klaagster: X, hierna “de klaagster”

De verweersters: Y1, hierna “de eerste verweerster”

Y2, hierna “de tweede verweerster”

I. Feiten en procedure

1. Het voorwerp van de klacht betreft de verwerking van persoonsgegevens van de klaagster in het kader van laster en eerroof op sociale media.

De klaagster is uitbaatster van een hondenkapsalon en fokt daarnaast ook honden. Op 8 april 2022 worden twaalf honden bij haar weggehaald door de afdeling Dierenwelzijn van Z, vermoedelijk naar aanleiding van klachten wegens zware verwaarlozing. De honden worden tijdelijk opgenomen in het dierenasiel Y1 (thans “[...]”), eerste verweerster. Uiteindelijk besluit Z dat de klaagster toch honden mag houden. De eerste verweerster krijgt de opdracht om de honden terug te bezorgen aan de klaagster. Volgens de klaagster stelt een dierenarts vervolgens vast dat de honden na hun terugkeer van bij de eerste verweerster ondervoed en verwaarloosd zijn.

Op 27 augustus 2022 legt de klaagster een klacht neer bij de politie, wegens laster en eerroof op sociale media, door de eerste verweerster alsook door de tweede verweerster, in haar hoedanigheid van moderator op een Facebook groep. De klaagster bezorgt de politie eveneens een kopie van het verslag van de dierenarts. De klaagster meent dat de eerste verweerster ten gevolge van dat verslag besloten heeft om wraak te nemen door leugens over haar te verspreiden op sociale media. De klaagster poneert verder dat reputatieschade alsook financiële schade ondervindt door de lastercampagnes, aangezien niemand nog bij haar honden wil kopen.

De klaagster vermeldt tevens dat zij haar rechten telefonisch heeft uitgeoefend bij de eerste verweerster, en aan Z heeft verzocht om de verspreiding van haar persoonsgegevens door de eerste verweerster te doen stoppen. Z antwoordde evenwel op 25 mei 2022 dat zij niet verantwoordelijk is voor eventuele communicatie van de eerste verweerster en evenmin de bevoegdheid heeft om hierop in te grijpen.

De klaagster verklaart tot slot dat er een procedure hangende is voor de Raad van State doch laat na om het oogmerk van die procedure te specificeren en om deze stelling met bewijsstukken te staven.

2. Op 2 september 2022 dient de klaagster een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerster. De Eerstelijnsdienst ontvangt de klacht per post op 6 september 2022.
3. Op 12 september 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, § 1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, omwille van opportuunheidsredenen. Er liggen namelijk drie motieven aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde
8. Allereerst stelt de Geschillenkamer vast dat de klaagster zich op het standpunt stelt dat er in de onderhavige zaak sprake is van laster en eerroof vanwege beide verweersters. Dergelijke handelingen vallen evenwel onder artikel 443 Strafwetboek⁴, met als gevolg dat de klacht duidelijk een nevenschil vormt bij een breder geschil dat voor rechtbanken moet

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ Artikel 443 Sw. – “Hij die in de hierna aangeduide gevallen aan een persoon kwaadwillig een bepaald feit ten laste legt, dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, is schuldig aan laster, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat, en aan eerroof, wanneer de wet dit bewijs niet toelaat.”

worden beslecht. De Geschillenkamer oordeelt derhalve dat haar tussenkomst te dezen niet strikt noodzakelijk is en de klacht ten aanzien van beide verweersters bijgevolg dient te worden geseponneerd⁵.

9. Ten tweede maakt de klaagster onvoldoende aannemelijk dat zij een verzoek tot uitoefening van haar rechten onder de AVG heeft ingediend bij de eerste verweester dan wel bij de tweede verweester, alvorens een klacht neer te leggen bij de GBA. De klaagster voert enkel het bewijs aan dat zij een verzoek heeft gericht aan Z, die evenwel niet bevoegd is om op te treden ten aanzien van handelingen, met inbegrip van gegevensverwerkingen, door de eerste verweester. Aangezien de klaagster *prima facie* heeft nagelaten om haar recht van bezwaar dan wel om de wissing van haar persoonsgegevens uit te oefenen ten aanzien van de verweersters, acht de Geschillenkamer het niet opportuun om de klacht diepgaand te behandelen. De Geschillenkamer is namelijk voornemens om een efficiënt gebruik van haar middelen te bevorderen en deze voor te behouden voor gevallen waarin haar optreden absoluut noodzakelijk is⁶.
10. Tot slot en in ondergeschikte orde meent de Geschillenkamer dat de klacht onvoldoende gedetailleerd is, of alleszins niet wordt ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen dat er sprake is van een inbreuk op de AVG, dan wel van laster en eerroof. De Geschillenkamer is om die reden van mening dat de voorliggende klacht niet valt onder een van de in aanmerking genomen criteria ter identificatie van gegevensverwerkingen met grote maatschappelijke of persoonlijke impact⁷.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

11. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
12. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweersters overmaken⁸. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweersters. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klaagster om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweersters en de kennisgeving van de beslissing aan de

⁵ Cf. criterium B.3 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁶ Cf. criterium B.1 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁷ Cf. criterium B.5 in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁸ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

verweersters, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klagster te (her)identificeren⁹. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, §1, 3°** van de WOG.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweester.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁰. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹¹, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klagster in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klagster naar de toelichting in haar sepotbeleid¹².

(get). Hielke HJMANNS

Voorzitter van de Geschillenkamer

⁹ *Ibidem*.

¹⁰ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹¹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.

¹² Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.